บทวิเคราะห์คำพิพากษาศาลฎีกา คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 128/2566 ที่ 2354/2566 ที่ 3643/2566 และที่ 3098/2566

Analysis of Supreme Court Judgments No. 128/2566, No. 2354/2566, No. 3643/2566, and No. 3098/2566

ศาสตราจารย์พิเศษไพโรจน์ วายุภาพ*

Adjunct Professor Pairoj Vayuparb

วันที่ได้รับบทความ 26 สิงหาคม 2567; วันตอบรับตีพิมพ์ 4 กันยายน 2567

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์หลักกฎหมายตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ปรากฏในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 128/2566 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่ปรากฏในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2354/2566 และประมวลกฎหมายอาญาที่ปรากฏในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3643/2566 และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3098/2566

ระหว่างพิจารณาโจทก์ทำสัญญาประนีประนอมยอมความกับจำเลยที่ 1 เพื่อระงับข้อพิพาท กรณีนี้จะทำให้หนี้กู้ยืมเดิมระงับไปหรือไม่ และจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ค้ำประกันจะยกเหตุการทำสัญญาประนีประนอมยอมความระหว่างโจทก์และจำเลยที่ 1 ดังกล่าวขึ้นเป็นข้อต่อสู้ให้ตนไม่ต้องรับผิดได้หรือไม่ อย่างไร ผู้เขียนมีข้อสังเกตเกี่ยวกับการปรับบทประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในประเด็นนี้ตามคำวินิจฉัยในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 128/2566

* กรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา; อดีตประธานศาลฎีกา
State Counsellor at the Office of the Council of State; Former Chief Justice of the Supreme Court

ศาสตราจารย์พิเศษไพโรจน์ วายุภาพ
Adjunct Professor Pairoj Vayuparb

คดีเดิม ศาลยกฟ้องโจทก์ด้วยเหตุที่โจทก์มีหนังสือบอกกล่าวไปยังจำเลยซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันเกินหกสิบวันนับแต่วันที่ลูกหนี้ผิดนัด ต่อมา โจทก์ได้แก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าวโดยบอกกล่าวไปยังจำเลยและยื่นฟ้องจำเลยเข้ามาเป็นคดีใหม่อีก ดังนี้ ฟ้องโจทก์คดีหลังจะเป็นฟ้องซ้ำกับคดีก่อนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 148 หรือไม่ อย่างไร ผู้เขียนมีข้อสังเกตเกี่ยวกับการให้เหตุผลตามคำวินิจฉัยในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2354/2566

คำว่า “วัตถุใด ๆ” ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 220 วรรคหนึ่ง จะมีความหมายเพียงว่าวัตถุที่ถูกกระทำให้เกิดเพลิงไหม้นั้นจะต้องเป็นของผู้กระทำให้เกิดเพลิงไหม้เท่านั้นหรือไม่ ศาลฎีกาได้วินิจฉัยและผู้เขียนได้มีข้อสังเกตเกี่ยวกับคำวินิจฉัยดังกล่าวในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3643/2566

การที่พนักงานสอบสวนมีคำสั่งให้จำเลยในฐานะผู้ต้องหาในความผิดลหุโทษพิมพ์ลายนิ้วมือเพื่อตรวจสอบประวัติอาชญากรรม แต่จำเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งจะเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 368 หรือไม่ ผู้เขียนมีข้อสังเกตเป็นความเห็นที่แตกต่างจากคำวินิจฉัยในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3098/2566

คำสำคัญ: หมายเหตุท้ายฎีกา บทวิเคราะห์คำพิพากษาศาลฎีกา ประมวลกฎหมาย

บทวิเคราะห์คำพิพากษาศาลฎีกา
คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 128/2566 ที่ 2354/2566 ที่ 3643/2566 และที่ 3098/2566
Analysis of Supreme Court Judgments
No. 128/2566, No. 2354/2566, No. 3643/2566, and No. 3098/2566

Abstract

This article aims to study and analyze the principles of law according to the Civil and Commercial Code as appear in Supreme Court Judgment No. 128/2566, the Civil Procedure Code as appear in Supreme Court Judgment No. 2354/2566, and the Criminal Code as appear in the Supreme Court's judgments No. 3643/2566 and No. 3098/2566.

The plaintiff entered into a settlement agreement with the first defendant to settle a dispute in court. Will the agreement cause the original loan agreement to be terminated? And will the second defendant, who is the guarantor's estate executor, be entitled to raise a defense based on the settlement agreement between the plaintiff and the first defendant? The author offers an analysis on the application of the Civil and Commercial Code on this issue according to Supreme Court judgment No. 128/2566.

The court dismissed the original case because the plaintiff sent a notice to the defendant, who was the guarantor, exceeding the sixty-day period from the date of default. Later, the plaintiff notified the defendant and filed a new lawsuit against the same defendant. Will the second lawsuit be considered as duplicative litigation according to the Civil Procedure Code Section 148? The author offers a perspective on the reasoning stated in the Supreme Court judgment No. 2354/2566.

Does the term "any object" stated in the first paragraph of Criminal Code Section 22 mean only that the object that caused the fire must belong to the person who caused the fire? The author employs an analysis of the decision in Supreme Court judgment No. 3643/2566.

The investigation officer ordered the defendant, who was a suspect in a minor offense, to take fingerprints for a criminal record check, but the defendant

did not comply with the order. Is the defendant's noncompliance considered as an offense under Section 368 of the Criminal Code? The author offers an interesting analysis that differs from the decision in Supreme Court judgment No. 3098/2566.

Keywords: Judgment notes, Supreme Court judgment analysis, Code of Law